

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 207.

Göteborg den 28 april 1964.

Käraste min lilla Hella!

Nu ska här börjas på ett svar på ditt kära 2-aerogrammbrev nr 206 av den 19 ds. Det kom den 23. Bra marscherat!

Vad mycket konstiga människor som drabbar er! Det är ju inte klokt. Hur kan dom bärarsej åt, så dom Bo Tynderfelt - han hette ju så - gjorde. Jag tycker att det ska gå åt mycken Guds nåd att så där generöst och vänligt ta emot en sån!

En underbar dag måtte ni ha haft, då nidöpte de 3 ungamännen och förlovade en av dom. Fotona i Vepan var så vackra och berättelsen om kandidaterna så trevlig. Allt såg så värdigt och fint ut. Jag önskar er en god fortsättning! Just nu sjunger KFUM-kören under Martin Lidstam så underbart i radio. Han har varit dess dirigent i 30 år, sades det.

Så tillbaka till Japan. I går kväll hade syföreningen inbjudit ÖM-arna Gudrun Klemensson och Soyama San. Dom hade i söndags avskedsmöten i Saron, såg jag i tidningen. Dom reser över USA och talade om att pastor Österberg har ordnat för deras framfart där. Det var ju rart av Edvin, för jag fattade att det var han. Dom var förtjusande båda två. Och den lilla Soyama San var väldigt rar. Hon berättade hur hon på underbara vägar fick tag i "Så älskade Gud världen" osv. efter att ha trälät under alla de gudar som stod henne till buds. Hon tycktes vara från ett i religiöst avseende välordnat hednakeri, knappast rikt. Hennes anhöriga var alla moståndare till hennes nya intresse, som sedermera blev till en levande tro. Föräldrarna - särskilt fadern - var hårda och bittra. Hon talar ganska god svenska och så vitt jag förstod var hela hennes familj kristen m. Hennes äldsta syster var gift med en evangelist och deras hem stod alltid öppet för ungdom, som ville ha råd och hjälp. Så hade hon minst en syster till, som var frälst. Pappan blev visst övervunnen i samband med hennes avresa till Sverge. Jag vill minnas att Styrelsen nekade Gudrun att ta med sej denna flicka hem. Då hade man ordnat så att hon fick plats hos en advokat Wettergren i Stockholm. Hon fick binda sej för 2 år. Men då betalade dom hennes resa tur och retur ~~Sverige~~ Sverige. Advokaten tillhör 3:dje generationen Wettergren & Kerber Bokhandel. Hans mor tillhörde en gång i tiden vår församling och hette Hildur. Jag var en av de få hon hade lite umgänge med. Ester Börjesson var visst en sv dom. Gudrun sa att familjen W. var en mycket fin familj miljö. Någon annan berättade visst att då Soyama San inte var hemma gick han ibland in och satte sej i hennes rum en stund, för han tyckte att det var ett heligt rum. Vem vet vad flickebarnet fått uträtta i detta hem? Dom hade en stor karta, hemmagjord och på väv tror jag. Och Gudrun berättade lite om de olika missionerna. Hon talade om var Gerda och Egron arbetat och i Himeji var Oscar och Hellen. Och hon var mycket glad att ha fått träffa Hellens syster här. Jag talade naturligtvis om för henne, då vi hälsade att jag var D E N. Dom ville ha till en Ungdomens Station eller skola eller vad dom kallade bygget för, men hade inte fått tillstånd att bygga. Men så har dom på sina resor i landet sålt mängder av pärlemorbesatta ätpinnar för kr. 5:- pr par. Så hade dom gramofonskivor insjungna av Soyama San och därtill foton på sej att sälja. Och när dom fått ihop 10.000:- gick dom in till Styrelsen och frågade om dom fick bygga. Ja, det skulle dom få om dom fortsatte. Och nu hade dom 36.000:- kr. Där fanns inga egentliga kollektorer men några gåvor. Jag tror dom sa att dom sålt mycket av sitt material i skolorna. Så fick man teckna sej med namn och adress för 1 bibel kr. 5:- eller ett testamente 1:- Dom skulle ges bort eller säljas med personlig dedikation och varje givare kommer att få ett personligt erkännande. Då skulle dom väl ges bort? Jag vet inte om du haft något sänt för dej, då du gästade skolorna i LMF:s tjänst? Jag tecknade mej för en bibel, så får vi se hur dom ordnar den saken. Gudrun sa att det blir mycket arbete, men det får gå.

Dom skulle vara USA ungefär 5 månader. Nu ska jag nog gå och lägga mej. I morron förm. skall jag gå med Ebba till doktorn och så fortsätter jag väl när

jag får tid.

Den 30/4 1964. I går var jag alltså med Ebba hos doktorn. Dom tog sänkan och HB. I dag fick hon besked om att sänkan var 77 och HB 73. På måndag ska vi hämta en remiss för att gå till Ekmanska Sjukhuset för omständigare undersökningar. Och när man sedan kan få tid där vet vi inte än. Ebba är annars över huvud taget bättre men alltfört hemskt trött och är stel i kroppen. När det gäller affären har ännu ingenting hänt. Den håller våra magnerver och andra med oro.

Det var en trevlig historia du berättade om Carolynn. Vad är det för ett namn hennes första Cookie? Vet inte att jag hört det förut. Den ungen blir nog farlig med tiden. Det är något i stil med Olles Kerstin. Apropos henne så har hon och alla tre för resten tror jag haft Röda hund. Efter detta har Kerstin förlorat sitt hår på halva huvudet. Och dom går till Lasarettet och får behandling. Dodo var ju inte heller så bakefter som fick tag i namnet Holmquist att ersätta Den Helige Ande med. Vad vi har skrattat åt det gång på gång. Om nu Dodo hinner att anteckna allt sånt där roligt som ungarna säger, så rä ju det ett

I marginalen: Den 14 ds gick det paket jag förut skrivit om.

värde för framtiden.

I morron kommer Astrid och Helge Karlson och hämtar mej och tar mej med ut till landet för hela dagen. Dom är så rara sååå. Inte bara mot mej utan mot alla människor. Det blir alltså 1:sta Maj, som ju är arbetsfri i detta land. Sedan jag varit hos Ebba och Ludde i går gick jag upp till Mobergs. Olivia är verkligen kry och duktig. Hon kan gå omkring hur som helst och kan också gå ut i trädgårn, när det är vackert väder. Jag har väl sagt att Simon är mycket åderförkalkad och har varit det ganska länge. Nu har han kommit in på ett nytt sjukhus, som ligger någonstans ute i Frölunda. I går talade Augusta - Simons syster - om att på samma sal ligger Enelund. Han är högradigt åderförkalkad. Något år har han ju varit på Backa ålderdomshem men är nu förflyttad. Det låg en bibel på hans bord, som vittnade om att han var kristen. Annars vet jag inte om han kan läsa nu. Dom kallar honom för rymmarna och ibland för Kvillebäcken, dit han alltid ska gå. Men hans namn står på ryggen av hans rock och antagligen adress också i händelse han smiter ifrån dom. Men på detta sjukhus har dom det flott. Och så de mängder av hälsningar ätte oss alla 3.

Öia Lya